

ØDELA UTSTYR

Lp - Sølvi Breivik

Lederen for Kunstfestivalen i Lofoten, Gerd Rødsand Bremnes, er oppbrakt og fortvilet. Verdier for mellom 40 og 50 000 kroner av kunstfestivalens utstyr er ødelagt av husokkupantene i «bakeritomta» i Svolvær.

Kunstfestivalen i Lofoten brukte det tomme allaktivitets- huset i Svolvær til oppbevaringsplass for utstyr. Nå er nesten ingenting igjen. Utstyret var nyinvesteringer som skulle brukes til senere festivaler. Blant annet hadde festivalen investert i tre nye flagg med logoen på. Nå er bare fire brukbare igjen.

- Flaggene er brukt til duk, til å tørke opp maling og kaffe med, og annet materiale fra årets festival er kastet i søpla.

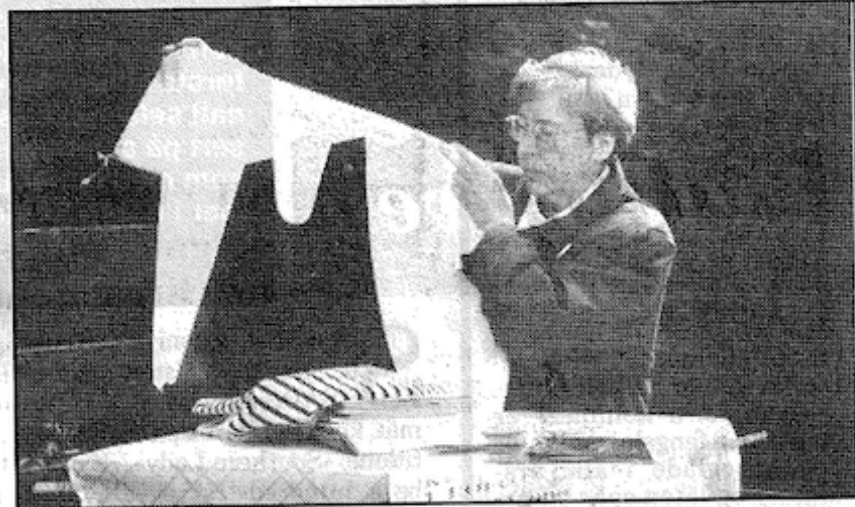
Dette er unødvendig hærverk, sier en opprørt Gerd Rødsand Bremnes.

- Jeg kan ikke skjønne annet enn at den husokkuperende ungdommen med dette har laget ris til egen bak. Det skulle være helt tydelig for enhver at dette utstyret tilhørte kunstfestivalen, for det var godt merket. Jeg kan ikke fatte og begripe hvorfor de har gjort dette. I beste fall må det være av ren tankeløshet, mener Bremnes.

- Jeg forstår at ungdommen er sint på kommunen, og at de forlanger å få oppfylt løftene om et eget hus. Men hvorfor ødelegge for andre på denne ansvarsløse måten? Til syvende og sist er jo dette utstyret alles eiendom.

- Vi er veldig lei oss for at vi har ødelagt Kunstfestivalens utstyr. Det sier Ernst Risan og Ole Kristian Eide, to av okkupantene i bakerigården.

- Det har slett ikke vært meningen å ødelegge for en uskyldig tredje part, og på en eller



FORTVILT: Gerd Rødsand Bremnes er oppriktig fortvilt. Kunstforeningen har fått ødelagt utstyr for for nærmere 50 000 kroner av husokkupantene i Svolvær.

(Foto: Frank Ludvigsen)

annen måte må dette ordnes opp i, sier de to. Men de legger til at de fikk forståelsen for at alt som var av verdi var flyttet ut av allaktivitetshuset før de tok seg til rette.

- Vi snakket med vaktmesteren. Han sa han hadde tatt med seg alt som måtte fjernes, og at vi hadde hans fulle

støtte. Hadde vi visst at det som stod stablet her var verdifullt utstyr, skulle vi fått det i sikkerhet.

- Jeg forstår at noen er skeptisk til det vi gjør. Men vi har prøvd andre måter i mange år nå, og vi har ikke mere tålmodighet igjen, sier Ernst Risan.

2P
20/8-92